

PROLETAR

List za interese delavškega ljudstva.

Izhaja vsako šredo.

Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba, Chicago, Ill.

Glasilo Jugoslovanske Socialistične Zveze.

NAROCNIH V ZEDINJENIH DRZAVAH ZA CELO LETO \$3.00;

ZA POLOVINO LETA \$1.75; ZA ČETRT LETA \$1.00.

INOZEMSTVO: ZA CELO LETO \$3.50; ZA POLOVINO LETA \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpoznejše do pondeljka popoldne za priobčitev v številki letočega tedenja.

PROLETAR

Published every Wednesday by the Yugoslav Workers' Publishing Co., Inc.

Established 1906.

Editor... Frank Zaitz

Business Manager... Charles Pogorelec

SUBSCRIPTION RATES:

United States, One Year \$3.00; Six Months \$1.75;

Three Months \$1.00.—Foreign Countries, One Year

\$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAR

• 3639 W. 26th St., CHICAGO, ILL. •

Telephone: Rockwell 2864.

Radikalizem pisateljev

Nihče izmed ameriških pisateljev ni storil na polju socialistične vzgoje ameriškega ljudstva več kakor Upton Sinclair.

Ta Upton Sinclair je kandidat za governerja Kalifornije na demokratski listi. Od svojega programa ni zatajil ničesar, pač pa je storil usodo zmoto zato, ker smatra, da ima priliko biti izvoljen le na listi kapitalistične stranke. In ako bo zmagal, obljubuje, da bo odpravil "bedo v Kaliforniji". Izvajal bo nekak socialni program svojega kova, ki bo napravil iz te države ob Pacificu najidealnejši kraj na svetu — za proletariat.

Norman Thomas pravi, da je napravil Sinclair s to kandidaturo še večjo zmoto kakor med vojno, ko je podpiral Wilsona. Thomas je socialist. Sinclair je bil socialist. In tega bivšega socialistu podpirajo kandidaturi na demokratskem tiketu nekateri — komunisti, ki so se leta 1932 izrekli proti Thomasu in za komunista — Fosterja! Med temi sta pisatelji Theodore Dreiser, kateremu je bila socialistična stranka premalo revolucionarna, in W. E. Woodward. Ni čudno, če je med delavci tako malo zaupanja v razsodnost intelektualcev te sorte, kadar se spuščajo na politično polje, in to tudi pojasni, čemu raje sledi takozvanim "reakcionarnim" voditeljem v unijah, ker so vsaj zvesti svojim nazorom in ne skrakejo semterja.

En način, kako se iznebiti brezposelnih?

Mussolini, Hitler in predsednik Roosevelt se vsak po svoje trudijo odpraviti brezposelost in ob enem ohraniti kapitalizem. Ameriški cinični kritik in politični "freelancer" H. L. Mencken pravi, da brezposelost nenebo odpravljena vse dotlej, dokler se ne izroči v pokončanje rabljem množice takih, ki sploh niso sposobni za delo: telešne slabice, nadalje one, ki jim delo smrdi, ostarele, zabitice, ki niti živ opirirajo "karole" niso sposobni — na kratko, vso proletarsko človeško naravljko naj se pomori kakor stenice, pa bo bolje na svetu. To je sicer povedal na lep literaren način, ampak jedru pomeni, da naj se "nesposobne" uniči.

Mencken ne pretira, ko pravi, da je na svetu nič koliko človeških podrijet, ki sploh niso porabne za delo. Toda kdo jih je uničil? Tu se Menckenovo znanje neha. V politiki je podpiral večinoma demokrate. Socialisti nikoli.

Oportunitizem fašizma

Vso brezvestnost in bbeznačelnost fašizma, čigar edini način je, da ž vsem sredstvi uniči delavsko gibanje, svobošči in demokracijo, dokazuje naslednja izjava Mussolinija: "Mi si dovoljujemo ta luksus, da smo aristokrati in demokrati, konservativci in nazadnjaki, reakcionarji in revolucionarji, da se držimo zakonov ali da jih kršimo, kakor nam pač kažejo razmere časa, kraja, okolice, z eno besedo, zgodovino, v kateri smo prisiljeni živeti in delati."

Prenaglijen "izhod"

"Dollfussov režim v Avstriji je na nit," se glasi telegrafično poročilo Davida Darraghha iz Rima čakaški Tribunj, datirano 22. junija. Prebivalstvo Avstrije, dasi posebno na deželi verno katoliško, se zgraja nad hlačevanjem "krščanske" vlade aristokraciji in drugim izkorisitevalem, v katerih imi Dollfussov režim glavno oporo. In ker je socialistično gibanje stroš v krvi, se ljudstvo nagiba za rešitev k — Hitlerjevemu nazismu! Isti poročevalci trdi, da je avstrijskim krvnikom že žal, ker so se v svoji slepoti zaleteli s kaponi pred delavsko stanovanja na Dunaju, kajti s tem so stili edino šlo v Avstriji, ki je bila sposobna ustaviti nazijsko poplavo.

Kaj se je zgodilo z Rooseveltovim pozabljjenim človekom, katerega je pred dvema letoma navdal s toljko nado?

FASIZEM V NEMČIJI V "ZADNJEM STADIJU"

Tako pa je bila v agendi samo načelna izjava, kakor jo je predlagala večina newyorške strankine organizacije. Misli, da je bila ta neobjava izvršena na nameroma. Garden pravi, da ima vsak merodajec konvenčni odbor pravico upoštevati sugestije, oznake in predloge, ki jih sprejme strankin urad pred konvencijo, ali pa lahko vse skupaj zavrne in predlaga nekaj čisto drugačega. Smatra, da dotedeni odbor, ki je predložil načelno izjavo kakršna je, ni nesesar zakrivljen.

Godina pravi, da se mu ne zdi umestno, da bi načela eksekutiva zavzela v vprašanju načelne izjave kako določeno stališče. Člani se bodo o spornih točkah poučili iz debate v listih, naši iz Proletarca in drugih socialističnih časopisov, v kolikor jih čitajo. Zato predlaga, da eksekutiva JSZ ne sprejme nikake izjave, oziroma stališča v tem vprašanju. J. Rak meni, da bi to ne bilo taktno, kajti nekaj je treba zastopati. J. Owen pravi, da je on ponavadi zmeraj z manjšino, v tem slučaju pa se pridružuje večini strankine konvencije, ker se mu zdi sprejeta načelna izjava vredna podpiranja. Čital je, da je in ne vidi v nji nič takega, kar bi socialist ne mogel podpisati ali kar bi bilo treba spreminjati. — Vider izjava, da je načelna izjava, kot je predložena, neprevidno sestavljen.

Opozorja na zgodovino unije I. W. W., ki je enako pretila v svojih načelnih izjavah, končno pa je postala vsled persekcij v mnogih agentov prokuratorjev v svojih vrstah čisto brez moči in vpliva. Ako bi bil Dollfuss v Avstriji povedal eno leto naprej, kaj nameščava v socialisti, mar se ne bi bili na opasnost dobro pripravili? Cemu naj mi pripovedujemo vladni, kaj je naš načrt in kaj bomo napravili v takem in takem slučaju? Kar se tiče iskrenosti, smatra da so iskreni tudi tisti socialisti, ki nasprotujejo sprejetju te načelne izjave. Garden ugotavlja, da će bo eksekutiva JSZ sprejela izjavo proti deklaraciji, bosta dve izjavi, kajti on je za sprejem načelne deklaracije kakršna je in jo je pripravljen zagovarjati. Novi čas in spremembe razmerje po svetu, posebno z ozirom na fašizem, zahteva, da se izrecemo za bolj draščino taktiko. F. Zaitz izjava, da se izjavo kakršna je lahko imenito zagovarja in prav tako lahko se jo zaradi protislovij v nji in enega zelo nepredvorno napisanega stavka tudi pridržati.

Ekonomske razmere po svetu, posebno z ozirom na fašizem, zahteva, da se izrecemo za bolj draščino taktiko. F. Zaitz izjava, da se izjavo kakršna je lahko imenito zagovarja in prav tako lahko se jo zaradi protislovij v nji in enega zelo nepredvorno napisanega stavka tudi pridržati. Ako ne bi imela teh pomanjkljivosti, smatra, da bi med nami sploh ne bilo ugovarjanja proti nji. V dneh okolščinah je najboljše, da sprejmemmo Godinov predlog. Bernik je proti taki izjavi. Kar se tiče vojne, se samo po sebi razume, da je socialistična stranka odločno proti. Owen priznava, da ima F. Zaitz prav, ko pravi, da se o sprejeti načelni izjavi lahko efektivno argumentira za ali proti. Je pa mnenja, da je med (Nadaljevanje na 3. strani.)

Garden predlaga, da naj agitacijski odsek priredi osnutek za agitacijo v prid Proletarca in JSZ ter ga predloži zboru, da bo delegaciji delo v razpravi olajšano in uspeh boljši. Predlog sprejet. Bratski delegati, Pogorelec meni, da smo na vsak zbor povabilni nam prijateljske in sorodne delavške organizacije, da naj pošljemo bratske dele. Owen predlaga, da se to izvrši tudi letos. Predlog sprejet. Sugestirane in odobrene so sledeče organizacije: SNPJ, JPZS, češka socialistična organizacija v Clevelandu, ohijska soc. stranka in soc. stranka Zed. držav.

J. Rak poroča, da so člani nadzornega odbora prešeli glasovnice o izidu splošnega glasovanja, o katerem je že poročal tajnik Pogorelec.

Strankina načelna izjava, S. Pogorelec pojasni, da je treba Zvezni sredstev za agitacijo. Garden odgovarja, da jih ta mali povišek asementa pri našem številu članov ne bo prinesel, zato bi bilo umest-

KOMENTARJI

Oblast in avtne nesreč

Število smrtnih slučajev v avtih nesrečah je vrako lito večje. Početno leto je prenetljivo narašča.

Velika večina teh nesreč je prepričljivih. Ako bi bila oblast bujna, bi je lahko že v tem leto znižale nad polovico. Teža arstiranec, ki so bili zlosteni pri krščnih zakonih na svojih vožnjah, ostane nekaznovan. Večina pred sednika niti ne pridaje. Ljudje, ki so v navzkriju z zakonom, bodisi, da so povzročili avtne nesreč, ali prenaločili k lokalnemu politiku vladajoče stranke in ta poskubi, da se zavarja potlači. Policijska statistika v Chicagu izkazuje, da je bilo v Chicagu januarja to leto arstiranih na 2000 oseb radi omenjenih prestopkov, toda že zelo malo jih je prišlo pred sodišče in samo 40 je bilo obozenih! Ali se je potem čuditi brezresnosti tisoččetih voznikov na ameriških tehat?

Zivljenje za znanost

Marie Curie, slovita delavka na polju znanosti, ki ima pri odkritju radiuma velikansko zasluge, je bila pokopana skromno kakor je živila. Zase ni iskalna ne udobja in ne počitka. Delala je zaradi znanosti, ne zato, da bi si nagražila bogastev. Dokazala je, da je idealnejše služiti vedi, kakor pa mamom, in da je "privatna iniciativa" jačja, kadar ima človek priliko služiti ljudstvu, kakor pa, če mu je pridobivanje gmotnih sredstev temelj stremljenj.

Milijoni na "reliefu"

Harry Hopkins, administrator zvezne poomne akcije za podpiranje brezposelnih in njihovih družin, pravi, da prejema podporo zaradi brezdelja v eni ali drugi obliki nadstnajst milijonov ljudi. Relief ni nič več nekaj začasnega, meni Hopkins, ampak trajna ustanova. Priporoča, da se naj ves ameriški pomočni sistem preuredi na način, kakor je v Angliji. Priporoča tudi zavarovanje proti brezposelnosti, ki mora priti. Prav tako pride prej ali slej širokopotezno zavarovanje za starostno pokojnino. Socialisti so bili torej tudi v tem oziru v pravem vsa prešla desetletja in prav tako so v pravem v svoji trditvi, da je kapitalizem kvaren ekonomski sistem in ljudstvu krivičen. V nadomestilo priporočajo socialisti ekonomsko uredbo kolektivnega lastništva produktivnih in distributivnih sredstev ter industrialno demokracijo. Gospodarska uredba kakršna je danes, je blaznost.

Beg zveri pred ljudmi

Pokrajina Chaco, radi katerega se koljeta že mnogo mesecov armadi dveh južno-ameriških republik, je tropična džungla. Mnogo vojakov obeh armad je pomrlo vsled malarije in drugih bolezni, katerim so ljudje izpostavljeni v takih krajih, še več pa vsled upikov kač in drugih strupenih živali.

Kače in zveri v teritoriju Chaco pa so instinktivno spoznale, da je človek bolj divji kakor so same, zato beže iz svojega starega raja preko meje v Argentino. Farmarji v privatem delu Argentine se zelo pritožujejo, ker jim nedobrodošli štirinogati in plači se gostje uničujejo živilo, ogrožajo življenu otrok in odraščenih ter povzročajo škodo tudi na poljih. Kadar se človeške zveri umaknejo iz džungle Chaco, se bo divje živalstvo preselilo nazaj v svoj naravnii dom.

Socializacija kmetij

Zurnalist John Boettiger je iz vladnih izkazov o posojilih farmarjem izračunal, da lastnike vlad je pomrlo vsled malarije in drugih bolezni, katerim so ljudje izpostavljeni v takih krajih, še več pa vsled upikov kač in drugih strupenih živali.

Farmarji in zveri v teritoriju Chaco pa so instinktivno spoznale, da je človek bolj divji kakor so same, zato beže iz svojega starega raja preko meje v Argentino. Farmarji v privatem delu Argentine se zelo pritožujejo, ker jim nedobrodošli štirinogati in plači se gostje uničujejo živilo, ogrožajo življenu otrok in odraščenih ter povzročajo škodo tudi na poljih. Kadar se človeške zveri umaknejo iz džungle Chaco, se bo divje živalstvo preselilo nazaj v svoj naravnii dom.

Prepovedano fotografiranje

Miss Avis Thayer iz Philadelphije je bila v Moskvi arstirana, ker je fotografirala neku vrata v Kremlju. Zelo se je čudila temu incidentu. "V Ameriki lahko fotografirate katerokoli vladno palajočo," pravi Thayer, "brez da bi bilo človek v nevarnosti pred arretacijo." Ameriški poslanik je arstirani dami izposoval prostost; ob enem je obljubila, da v Sovjetski uniji ne bo več fotografirala brez dovoljenja.

PIKNIK KLUBOV J. S. Z.

CHICAGU

V NEDELJO

15. JULIJA

v forest preserve nad Stezinarjem v

WILLOW SPRINGSU.

VSI DOBRODOŠLI!

Besede ali dejanja

Revolucionarne besede niso revolucija. Revolucionarna dejanja edino so kamni, ki grade socialni preobrat.

Razlika med sužnji

Včasi so sužnje prodajali gospodatiji in skrbeli za njihovo življeno. Zdaj morajo sužnji skrbeti sami zase in se sami prodajati.

E Z O L A :
R I M
 Poslovenil ETBIN KRISTAN

(Nadaljevanje.)

"No, dobro! Nikar ne odidite brez mene. Rad bi se nekaj hodi; spremim Vas domov... Kajne da me zopet poizkuste?"

Pierre je moral prekorati dva salona, rumenega in modrega, da je naposled dospel v malo ogledalo dvorano. To je bil resnično čudež; v rokokojevem slogu je bila rotunda iz medih ogledal v okvirjih iz krasnega, pozlačenega, izrezljana lesa. Zrcala so se nadaljevala celo na stropu v poševnih šipah, tako da so se slike na vse strani pomnoževale, mešale in v neskončnost odražale. Modra previndost je poskrbela, da se tukaj ni vpeljala elektrika; samo na dveh velikih lestencih so gorele rožnate sveče. Tapple in povtak pohištva so bile iz nežnodre sive, in vtisk, ki ga je človek dobil, kadar je vstopil, je bil takoj brezprimerno blag in dražesten, kakor da je prišel k dobrim Vilam, k vladaricam studentice, vedeni, vse do dna z zvezdnatimi šopki razsvetljeno palačo.

Pierre je takoj opazil monsinjora Nanija, sedečega na nizkem kanapeju. Kakor je bil prelat upal, je bil povsem sam, ker je kotljon zvabil množico v galerijo. Vladala je globoka tišina; komaj da je bilo slišati godbo, ki je pravkar v daljavi zamrla z nedoloznim, tihim dihom flave.

Duhovnik je prosil odpuščanja, da je moral prelat čakati nanj.

"Ne, ne, ljubi sin," je dejal monsinjor Nani s svojo neizčrpano ljubeznivostjo, "prav dobro sem se počutil v tem zavetišču... Ko mi je postala množica preveč grozeča, sem uželjal sem."

Nišči je govoril o veličanstvih, razumeti pa je bilo, da se jim je uljudno izognil. Prišel je sploh le iz velike ljubezni do Celije — pa tudi zaradi nekega zelo kočljivega diplomatičnega namena, da ne bi bilo videti, kakor da je Vatikan prekinil vse stike z Buongiovannijskimi, s to staro, v papeževih letnikih tako slavno obiteljo. Nedvomno ni mogel Vatikan služiti za pričo tej poroki, navidezno združjujoči stari Rim z mladim italijanskim kraljestvom; kljub temu se ni hotel vedeti tako, kakor da izgublja zanimanje, zapuščajoč svoje najzvestejše služabnike.

"No, ljubi moj sin, zdaj gre za Vas," je nadaljeval prelat. "Dejal sem Vas: dasi je kongregacija indeksa izrekla, da se zavrže Vaša knjiga, bo sodba šele pojutrišnjem predložena Svetemu Očetu in podpisana. Torej je še cel dan Vaš."

Pierre si ni mogel pomagati, pa mu je z bolestno živahnostjo segel v besedo.

"Oh, monsinjor, kaj pa naj storim? Previševal sem že, toda nobene prilike nimam, nobenega sredstva, da bi se branil... Kako naj widim Njega svetost — zdaj, ko je bolan?"

"O, bolan, bolan!" je mrmljal Nani s svojim premetenim obrazom. "Njega svetosti je veliko bolje, ko sem imel danes kakor vsako sredo čast, da sem bil sprejet. Če je sveti oče nekaj utrujen in pravijo, da je bolan, tečaj pušča, da ljudje govore; to mu daje možnost, da se malo spočije in da spoznava nekatere častihlepine in nepotrpežljive ljudi v svoji okolici."

Ali Pierre je bil preveč zmeden, da bi bil mogel pazno poslušati.

"Ne, končano je, obupal sem," je nadaljeval. "Govorili ste o čudežu, ki bi bil še moč. V čudežu ne verujem. Ker sem v Rimu poražen, odpotujem in se vrnem v Pariz, kjer bom nadaljeval boj. Da, moja duša se ne more vdati, moje upanje v rešitev s pomočjo ljubezni ne more umreti. Odgovoril bom z novo knjigo; povedal bom, v kateri novi zemlji mora vzkaziti nova vera."

Nastal je molk. Nani ga je gledal s svojimi bistrimi očmi, katerih duhoviti izraz je bil svetel in oster kakor jeklo. V globoko tišino, v težki, vroči zrak male dvorane, kjer so sveče neštetokrat odsevale v ogledalih, so nadoma zadoneli glasnejši zvoki orkestra. Počasni, zibajoči glasovi valčka so se začuli, pa so zopet zamrli.

"Ljubi moj sin, jeza je vedno nekaj zlega... Ali se spominjate, kaj sem Vas obljubil takoj, ko ste prišli? Da poizkusim sam,

kar bo mogoče, če izpodlete Vaši poizkusi zaradi avidec pri Svetem očetu? Poslušajte me, ne razburjajte se," je nadaljeval, ko je opazil, da je mladi mož zopet iz sebe... Njega svetost, žal, ne dobiva vedno najmodrejših svetov. Okrog sebe ima osebe, ki v svoji vdanosti včasi niso tako razumne, kakor bi bilo želeti. To sem Vas že enkrat povedal in sem Vas svaril, da ne storite nepremisljenih korakov... Zato sem že pred tremi tedni poskrbel... izročil sem Vašo knjigo sam Svetemu očetu, da ji blagovoli posvetiti in pogled. Slutil sem, da je ne bodo pustili do njega. In sedaj sem dobil nalog, da Vam povem to: Njega svetost je bil takoj izredno milostiv, da je čital Vašo knjigo in zdaj je izrekel formalno željo, da bi Vas rad videl."

Krik radosti in hvaležnosti se je zadušil Pierru v grlu.

"Oh, monsinjor, monsinjor!"

Ali živahnog je Nani opozoril, da naj molči in se je skrajno nemirnega lica ozrl na vse strani kakor v strahu, da bi mogel kdo slišati.

"Tiko, tiko, to je tajnost! Njega svetost Vas želi povsem tajno sprejeti, ne da bi komu kaj zaupal o tem... Poslušajte me dobro: Zdaj je druga jutranja ura, kajneda? Se danes, točno ob devetih zvečer, pride v Vatikan in vprašate pri vseh vratih za gospoda Squadro. Povsod Vas bodo pustili skozi. Gori Vas pričaka gospod Squadra in Vas vpelje... Toda ne besedice o tem! Da ne zasluti živa duša kaj o tem!"

Sreča, hvaležnost Pierrova je naposled prekipela in prijel je prelata za mehke, tolste roke.

"Oh, monsinjor, kako naj Vam izrazim svojo hvaležnost? Če bi vedeli — v moji duši je bila noč in je divjal upor, odkar sem čutil, da sem igrača teh mogočnih eminenc, ki se mi posmehujejo!... Ali Vi me rušujete; zopet se zavedam zmage, ko bom naposled lahko padel pred noge Njega svetosti, očetu vse resnice in pravice. On me mora oprostiti — mene, ki ga ljubim, ki ga občudujem, ki sem preprčan, da se nisem nikdar bojeval za nič drugega kakor za njegovu politiko, za njegove rajljublje misli... Ne, ne, saj je nemogoče! On ne podpiše, on ne prekolne moje knjige!"

Nani, ki je oprostil svoje roke, se je trudil da bi ga umiril z očetovskim ravnjanjem; med tem ni izginil z njegovih ustren lahek, prezirljiv smehljaj zaradi te nepotrebne potovanosti. Posrečilo se mu je potolati duhovnika, in rotil ga je, naj odide. V daljavi je začel orkester zopet igратi. Potem, ko se mu je duhovnik še enkrat zahvalil, je dejal:

"Moj sin, spominjajte se, da je samo pokorčina nekaj velikega."

Pierre, ki je mislil zdaj le še na odhod, je načel Prado, ne da bi ga bil moral dolgo iskati, v orožni dvorani. Njiju veličanstvo sta bili pravkar slovesno zapustili ples, spremljani iz Buongiovannijskih v Saccovih. Kraljica je materinsko objela Celijo, med tem ko je kralj Attilju stisnil roko — časti, ob katerih sta obe obitelji žareli. Ali mnogo gostov je sledilo primeru vladarske dvojice in so odhajali v malih skupinah. Tudi grof, ki je bil videti čudno oslabljen, pa še togotnejši in grenkejši kakor prej, je postal nepotrpežljiv.

"Naposlед! Čakal sem na Vas. No, glejva, da prideva odtod, kajneda!... Vaš rojak, gospod Narcisse Habert, me je prosil, naj Vam povem, da ga ne iščite. Spremil je mojo prijateljico Lizbetovo do voza... Na vsak način potrebujem zraka. Razhodil se bom še malo; z Vami pojdem v ulico Giulia.

Ko sta jemala obliko iz garderober, se je moral porogljivo nasmejati in s svojim brutalnim glasom je dodal:

"Pravkar sem videl Vaše štiri dobre prijatelje vse skupaj, ko so se odpeljali... Zelo pametno je, da hodite radi peš, zakaj za Vas ne bi bilo več prostora v kočiji... Ta donna Serafina! Kakšna nesramnost, vlačiti v svojih letih tega Morana sem, da se baha s povratkom nezvestega!... Pa ona dva druga, mlada! Priznati moram, težko mi je mirno govoriti o njima, zakaj danes, ko sta tako pokazala, sta storila nenavadno držno in okrutno gnušnost."

Roke so se mu tresle.

"Srečno pot, srečno pot, mladi mož, v Napolj!" je potem zamrmral. "Da, slišal sem, ko so pravili Celijo, da odpotuje nocjo ob šestih v Napolj. No, moje dobre želje ga spremljajo. Srečno pot!"

(Dalje prihodnjič.)

KLUB ŠT. 27 J. S. Z.

in socialistični

PEVSKI ZBOR "ZARJA"

Citajte dopis v tej številki.

vabita občinstvo v : :
Clevelandu in okolici
 na piknik, ki ga priredita : : : : : ;
v nedeljo, dne 15. julija
 na Pintarjevi farmi. Tekme. Petje. Godba. Plešna in prosta zabava.

Stari Rockefeller si želi oddih

John D. Rockefeller st., ki mu je 95 let, se od prošle jeseni ne počuti več toliko dobro, da bi ga še veselilo igrat golf. Preje se je ukvarjal s tem sportom vsak dan. Zdaj

Za Gelinov predlog so bili oddani trije glasovi in za Molekov protipredlog velika večina.

Zautz znova poudarja, da bi bilo za nas bolj taktično, če bi sprejeli Godinov predlog.

Izjava za večino napiše Molek in za manjšino Garden. — Konec seje.

JOHN D. ROCKEFELLER

hoče le počitek. V ta namen so zagradili vsa pota pri njenem domu v Floridi, da ga nihče ne nadleguje in moti pri njegovih sprehodih po vrtovih in poljih prostranega posestva.

Zdaj počiva enako zastrupen v svoji vili blizu New Yorka.

Starega J. D. Rockefellera se vedno kažejo za vzor individualista, ki se je sam s svojo energijo prikopal do imovine, ki je ena največjih v tej deželi. Njegovi oboževalci uče, da si jo je pridobil s svojo pridnostjo. Kar je pametnih, seveda ne verjamajo pravljicam.

Izčrpek zapisnika seje odborov JSZ dne 27. junija 1934.

(Nadaljevanje z 2. strani.)

socialisti se vedno precej takih, ki pretirano zagovarjajo legalnost Soc. gibanje v službi vojne ali notranje politične krize ne bo legalno, pa čeprav bi v načelni izjavni trdilo, da bo uravnavalo svojo taktilko v mehjih zakonov.

Molek izvaja, da je spor radi načelne izjave vprašanje taklike, ne pa ciljev. V deklaraciji so kontradikcije. V eni sliki smo za mirno taktilko in za masno resistenco. Ali so tiisti, ki so za deklaracijo, iskreni in bodo tudi storili kar grozne? Smatra, da so zagovorniki deklaracije na konvenciji vodila čuvstva, ne pa razum.

Garden: To je tudi vprašanje za tak shod je bila slaba, akoravno je bil dobro oglašen v tukajnjem listu. Dokler se masa ne bo hotela zavedati in bo rajše verjela zavajalcem kot pa oznanjevateljem resnice, nam radikalne platforme ne bodo pomagale.

Seje načega kluba so dobro spravljal skupaj malo potopisa in ga, kot sem že omenil, objavil enkrat proti jeseni. Apeliram pa na čitatelje, da naj Proletarca vestno čitajo, ker je zanimiv in delavstvuja jaka potrebni list.

"Kdaj bo boljše na svetu za delavce?" Tudi na to vprašanje sem velikokrat naletel. Odgovarjal sem, da takrat, ko bo delavsko časopisje tako dobro razširjeno kakor je danes kapitalistično. Do naše osvoboditve je kajneda še dolga pot. Izklesati si jo bomo moralni sami — z razširjanjem našega tiska in z jačanjem naše politične organizacije — socialistične stranke!

Zadnje leto

Vreme, agitacija, opis o potovanju itd.

Piše Nace Ziemerberger.

Mnogi so me vprašali, če bom opisal vse svoji agitacijski turji, ki sem jo nedavno dovršil. Obiskal sem priljeno naselbin v Ohiu in par tudi v sosednjima državama. Zaenam se, da bom vprašali, kam bom pisal. Na vsak način v Proletarca. Ampak ne takoj, pač pa proti jeseni.

Imam gotov vzrok. Veliko mi jih je obljubilo naročiti Proletarca "v jeseni", pa bom čakal, ako bodo besedo resnično držali.

Na tej agitaciji sem uvidel, da naši ljudje v poletju ne čitajo veliko. To ni prav. Poslebno Proletarca bi moral čitati v vsaki letni sezoni.

Na potovanju sem videl in slišal marsikaj, čeprav sem napol slep in gluhi. Med drugim sem se ponovno uveril, da si delajo naši rojaki veliko škodo, ker se tako malo zanimalo za socialistične klube in Proletarca. Če bi ga čitali, bi bila naša društva, Proletar, JSZ in sploh vse napredno udejstvovanje načega delavstva veliko na boljšem, kakor je zdaj, ko se za delavsko aktivnosti briga le mala skupina zavednih proletarcev.

Dolžan sem izreči zahvalo takoj, zato z njem ne bom čakal jeseni. Iskreno sem hvaležen vsem, ki so mi na kakršenkoli način pomagali pri mojem agitacijskem delu. Tisti, ki so mi storili uslužbo z avtom, so veliko pripomogli, da je nam šlo delo hitro izpad rok. In naravno, da sem bil vesel tudi gostoljubnost obveznosti vseh organizacij pod vodstvom priravljajnega odbora. Za odbor, John Krebel.

Zdaj počiva enako zastrupen v občinstvo v Clevelandu, da posetiti tudi storitev delavskih čavk v obilnem številu. Kar se tiče postrežbe in zabave, bodite brez skrbi. Brigo za to je namreč prevzelo članstvo obveznosti vseh organizacij pod vodstvom priravljajnega odbora. Iz svojih beležk bom počasni spravljal skupaj malo potopisa in ga, kot sem že omenil, objavil enkrat proti jeseni. Apeliram pa na čitatelje, da naj Proletarca vestno čitajo, ker je zanimiv in delavstvuja jaka potrebni list.

"Kdaj bo boljše na svetu za delavce?" Tudi na to vprašanje sem velikokrat naletel. Odgovarjal sem, da takrat, ko bo delavsko časopisje tako dobro razširjeno kakor je danes kapitalistično. Do naše osvoboditve je kajneda še dolga pot. Izklesati si jo bomo moralni sami — z razširjanjem našega tiska in z jačanjem naše politične organizacije — socialistične stranke!

Nedavno so me obiskali Mike Jerala s soprogom in hčerkama iz Moon Runa, in Louis Erste ter Fr. Gabrijel iz Clevelandu.

Delavski razmere v Bridgeportu so že četrtek mesec zelo slabe. Rovi obratujejo samo po en dan v tednu. Jeklarne v okolici so 29. junija vse zaprli — nekatere začasno, nekatere pa bodo bržkone počivale nedoločeno dobo. To ti je res "new deal". — Joseph Snay.

Pridobivajte člane klubom JSZ in nove naročnike Proletarca.

KONFERENCE J. S. Z.

Bridgeport, Ohio

v nedeljo 22. julija v društveni dvorani na Boydsville.

Canonsburg, Pa.

v nedeljo 5. avgusta v dvorani društva Postojnska Jama SNPJ.

Cleveland, Ohio

v nedeljo 12. avgusta v Slov. nar. domu na St. Clair Ave.

DVE STALIŠČI O NAČELNI IZJAVI S. S.

Na prošli seji odborov JSZ z dne 27. junija sta prišla iz razprave o novi načelni izjavi socialistične stranke, ki je bila sprejeta na konvenciji v Detroitu in bo zdaj dana članstvu na splošno glašovanje, dva predloga. Prvi je določal, da si eksekutiva z ozirom na pripomočanje članstvu, kako naj glasuje ne odredi uradno nikakega stališča. Posamezni naj bi o načelni izjavi razpravljali v Proletarju in članstvo bi si na podlagi argumentov za in proti ustvarilo svojo sodbo. Drugi predlog je bil za formuliranje stališča eksekutive, oziroma njene večine in istotako manjšine. Ta predlog je bil sprejet. Potek razprave na omenjeni seji je razviden iz izčrpana iz zapisnika, ki je objavljen v tej izdaji Proletarja. Sledete sta izjavi večine in manjšine:

PRIPOROČILO VEČINE EKSEKUTIVE JSZ z ozirom na novo načelno izjavo soc. stranke

Eksekutiva Jugoslovanske socialistične zveze v Ameriki je na svoji seji dne 27. junija 1934 vzela v pretres novo načelno izjavo ameriške socialistične stranke, ki je bila sprejeta na zadnji strankini konvenciji v Detroitu in potem predložena članstvu stranke, da jo odobri ali zavrže s splošnim glasovanjem.

Eksekutiva se soglasno strinja z večim delom te načelne izjave, večina eksekutive se pa ne more strinjati z nekaterimi stavki proti koncu in na koncu načelne izjave; večina eksekutive JSZ smatra, da je ta del izjave nesmiseln, neresen, nepraktičen in protisloven.

Nesmiseln je zaradi tega, ker se tam govorovi o "masni resistenci" v primeru vojne. Vsi dobro vemo, da ameriška socialistična stranka, žal, še ne kontroliira širših mas ameriškega delavstva, vsled česar bi bil uspeh apela za masno resistenco zelo dvomljiv in vsekakor bi bil fiasco. Večina eksekutive JSZ smatra, da je to bombastično izjavljanje provokatorsko in lahko povzroči veliko škode socialističnemu gibanju v Združenih državah.

Dalje se tam govori, da bo socialistična stranka "dala vso podporo onim, ki bodo za časa vojne preganjani zaradi protivojnih činov". To pomeni, da bo stranka podpirala moralno in materialno tudi take (sabotažnike, špione itd.), ki bodo ugnali razne zločine na svojo pest. Tudi to je zelo nesmiseln, neresno in nepraktično za socialistično stranko.

V izjavi se končno poudarja vera v politično demokracijo, v isti sapi se pa to bojevno sredstvo zametava kot "slepanski" (bogus democracy), kar se nam zdi protislovno in faktično to je. Sploh je vse to izjavljanje, kaj vse bo stranka storila v slučaju vojne ali v tem in onem slučaju, preveč bombastično in nepotrebno — skratka voda na sovražnikov mlin. Stranka mora bolj delati in manj govoriti! Najprej mora organizirati delavske mase v smislu, da bodo te mase vedele kaj hočejo, nato še naj razvija nove načrte, toda le take, ki jih lahko izvede!

Iz teh razlogov večina eksekutive JSZ priporoča članstvu Jugoslovanske socialistične zveze, naj glasuje proti novi načelni izjavi ameriške socialistične stranke. Nam je žal, ker je glasovanje omejeno na celoto za ali proti in ni mogoče glasovati o posameznih odstavkih. Toda, ker je tako, je bolje, da se zavrže vsa deklaracija principov in v veljavi naj ostane star deklaracija.

ZA NOVO NAČELNO IZJAVO

Podpisani člani eksekutive JSZ priporočamo članom zvezze, da glasujejo za novo načelno izjavo stranke. Mi jo podpišamo iz sledečih razlogov:

1. Možnost nove svetovne vojne in posebno razvoj zadnjih let zahteva od socialističnega delavstva vseh dežel ročno orientacijo.

Poraz delavstva in uničenje vseh delavskih organizacij v mnogih državah Evrope, kjer je prišel na krmilo fašizem, je na eni strani dokaz velike defektivnosti v smernicah in takтиki, na katere se je opiralo socialistično delavstvo v boju proti svojemu sovražniku — kapitalizmu in fašizmu. Na drugi strani je pa kapitalizem dokazal, da se v svojem potapljanju ne bo obotavil poslužiti se vseh sredstev za lastno ohranitev, niti ne uničenja demokratičnih institucij, ki so jih od njegovega postanka razvile najliberalnejše družabne plasti. Te institucije — parlamentarizem in civilne svobodnici — so mu svete le toliko časa, dokler mu služijo ali pa ne ogrožajo njegovega obstanka. V lastnem interesu delavstva torej je, posebno socialistične avantgarde, da se vzposobi miselno in praktično, da nastopi proti svojemu sovražniku s takto, kakršno diktira razvoj za dosego glavnega cilja: socializma.

2. Smernice nove deklaracije so v luči resne vojne in fašistične nevarnosti in v ogledu izkušenj zadnjih let v Evropi pravilne. Deklaracija ne zavrača ničesar, kar se je v teoriji in praksi izkazalo dobrega, bodisi za delavsko gibanje kot tako ali s stališča splošnega napredka. Socialističnemu gibanju v Ameriki skuša dati le novo orientacijo in novo perspektivo na podlagi izkušenj delavstva v deželah, kjer je bilo poraženo ali pa je resno ogrožano, in na podlagi izgledov v očigled nove svetovnega klanja in fašističnega barbarstva.

Glede vojne nevarnosti naj ugotovimo torej: Kot zadnja bilka, da se reši pred potopom v lastnih kontradikcijah in konfliktih, se bo kapitalizem oprijel tudi vojne. Nova vojna bo neprimereno hujša in bolj barbarska od zadnje in lahko pomeni uničenje civilizacije in ne samo delavskega gibanja. Prečetiti jo bo mogoče le z masno rezistenco v eni ali drugi obliki — odrekom vojaške službe in drugačnim sodelovanjem v vojni, z generalno stavko ali revolucionarnim uporom. (Če je to izvedljivo, ni sedaj vprašanje. Edino vprašanje, ki je na mestu za nasprotnike kapitalistične vojne, je alternativa — drugo sredstvo za preprečenje imperijalističnega pokolja.)

3. Deklaracija nikjer ne zavrača demokratičnih načel in civilnih svobodnici. Z ozirom na polastitev vlade formulira le določnejše stališče. Točka o "diktaturi" ne pomeni nič drugačega kot to, da se deklaracija izreka direktno in v implikacijah za delavsko diktaturo: a) v slučaju, če buržoazija noče oddati vlade po porazu pri volitvah ali pa skuša organizirati kontrarevolucijo proti delavski vladi, in b) v slučaju kompletne gospodarskega in političnega kaosa. V tem slučaju pravi deklaracija, da je dolžnost socialistov, da se polaste vlade, ne da bi čakali na volitve.

4. Po porazu delavstva v Nemčiji in Avstriji se je med socialisti skoraj v vseh deželah pričelo gibanje za revizijo socialističnih smernic in takte. To gibanje pripisuje veliko odgovornost za delavski debakel in uspeh fašizma reformizmu, ki je bil na sedlu skoraj v vseh socialističnih strankah, predvsem pa v Nemčiji, ki je bila — in je še — ključ do političnega nihala Evrope.

Odsvetega tega svetovnega gibanja za revizijo socialistične takte in smernic je tudi nova strankina deklaracija. Deklaracija nemških, avstrijskih (Otto Bauerja) in španskih socialistov so na primer že bolj "levičarske", vsaj pa popolnejše kot je nova deklaracija stranke. Glavna skupnost deklaracij tega novega gibanja je v tem, da zavračajo reformizem in priznavajo potrebo delavške diktature v prehodni dobi. To je tudi jedro nove strankine deklaracije v besedi in implikacijah.

Upoštevajoč razpadanje kapitalističnega "reda", bankrotiranost reformizma, ki ni in ne more biti kos žilavemu, živilskemu fašizmu, ki je na pohodu v vseh kapitalističnih deželah, ter nadalje nevarnost nove imperialistične vojne in njenih posledic, smatramo smernice te deklaracije za zgodovinske pravilne in v interesu celokupnega delavskega in socialističnega gibanja.

Anton Garden, Joško Oven, Vinko Ločničar.

V pojasnilo

Prispevateljem Proletarju v podporo, ki so svoje doneske izrecili Nacetu Žembergerju, naj služi v pojasnilo slednje: Nace je imena vseh prispevateljev točno zabeležil, istotako vsote, poslal je v istem pismu 11 izkaznic o obnovljenih naročinah in v pismu \$5 gotovine. Pismo v urad Proletarja ni dospelo, niti še ni bilo vrnjeno pošljatelju.

Naročniki in prispevatelji uaj vsled tega Nacetu oproste zamudo, bodisi v oznanjenju prispevkov, kakor tudi v prispiju naročnine, ki vsed te neprilike še ni bila izvršena.

Podpora v prid listu je bila nabранa v Nillesu in Warrenu, O. Skupno je znašala \$4.95. Ostalih 5¢ je dodal nabiratelj, da je lahko odpodal cel "petek", naročnino pa odračuna na ob mesecu. Ker se je to njevo pismo izgubilo, bo postal v nadomestilo svoj petek. Nič pa več imen prispevateljev, ker jih je priložil prvemu pismu. Spominja se le še, da sta mu dala Eugene Mikš in John Pahtar vsak po dolarju.

Na Power Pointu in Imperialu

"Salem", je klical sprevodnik. Le par potnikov je izstopilo. Drugi so se peljali v Pittsburgh, nekateri v Philadelphia, v New York itd.

Blizu postaje v Salemu so streliči otroci. Bilo je 3. julija zvečer. Nasproti mi prišel rojak. Nikoli se še nisva videval. Pričakoval me je. Bil je Steve Chuck iz bližnjega Power Pointa. "In to je tvoja Mrs." sem mu dejal, ko sem mu segel v roke in nato nji. "Ne, ni; to je Mrs. Mihevc", mi jo je predstavil. Njen mož je bil na drugi strani postaje pri avtu. Nedaleč od Salema imata farmo, pa sta se oglašili v mestecu in tako smo prišli skupaj. "Vroče je in suša", je rekel Mihevc. Povabil je nas v gostilno. Pravila sta mi o Slovencih v Salemu, ki so imeli nekoč socialistični klub in da ga morda spet obnovi. Proletarje imata v Salemu sedem naročnikov. Nedavno jih je obiskal Nace Žemberger.

"Nocoj bomo imeli sestank," je rekel Steve Chuck. "Mudi se nama." Sedla sva v avto in se odpeljala v Power Point, Mihevcova pa sta obljubila, da se naslednji dan vidi na prireditvi društva št. 358. Bilo je že pozno, ko sta dospela na cilj. Mrs. Chuck je imela večerje že na mizi. Steve pa je sporocil sosedom, da je "water melon" pripravljena. Namesto "buče" je prinesel pred hišo od nekaj mal sodček piva, ki pa ga zvečer nismo vsega izpraznili.

Piknik društva št. 358 S. N. P. J. dne 4. julija se je vršil na farmi J. Chucka. Vzelo je od njega v najem kos zemlje z drevjem, med dvega brezgovoma, in si postavilo mal paviljon, ki služi za veselice pozimi in poletu ter ob enem za zborovalno dvoranu. Tik zraven je mal rov, v katerem kopljajo premog za domačo porabo.

"Obljubili smo društvu v Imperiju, Pa., da te pripeljemo tja najpozneje ob 3.", je rekel Matt Tušek, "zato bomo pričeli s sporedom." Ura je bila 1 popoldne. Udeležba je bila za razmerje v tem delu države Ohio prilična. "Škoda, ker ne moremo čakati vsaj do 2.", je pripomnil eden odbornik. Začeli smo točno ob 1. Beseda "točno" je tukaj res imela veljavno.

Spored je otvoril s kratkim nagovorom predsednik društva Jacob Bergant. Na tem pikniku sem privič slišal orkester, v katerem igrajo otroci teh družin: Tuškovi in Bergantovi. Zaigrali so neko kočnico in nato "Marseljezo". Z gorovom sem bil gotov v pole. Komaj da je bilo še časa ičeti temu ali onemu v roke. "Imperial je oddaljen nad 30 milj," je rekel Tušek. Moral sem odditi, dasi bi se bil zelo rad osebno seznanil z rojaki, ki so prišli na ta piknik iz raznih naselbin. S Tuškom sva se ustavila par momentov še v njegovem prodajalni, ki jo je prejšnjih par dni zelo izpraznil. Ljudje so dobili reliefne ikaznice, in tedaj je business eliko boljši kot ponavadi. Vrgovino je stopil mlad fant na želen, da mu Matt da nekaj galonov gasolina. "Ne utegnem," je dejal. "Tega človeka moram peljati v Pensylvanijo." Fant pa se ni dal odpraviti. "Pa mi posodi 75¢, da za bom kupil druge. Plačbam dobit še jutri." Ali trgovec je takih odjemalcev navadni.

Gostom sta bili na razpolago dve točilnici in obe sta bili zelo "busy". Točaji so bili večinoma postavni fantje angleško poslujočega društva Lucky Star. Njegovi člani in članice so pomagale pri raznih delih. In dela je bilo res veliko. Ko je bilo priredeb po polnoči konč, si je marsikdo utrujen odahnih, vsi pa so bili veseli uspeha. Članice, ki so imeli v oskrbi kuhičko, so razpečale vso svojo zalogu. "Gulaž je bil izborn," so rekli tisti, ki so imeli priliko, da so ga dobili. Četudi so ga veliko pripravile, je hitro pošel.

Vzradostilo me je dejstvo, da sta društvi v Power Pointu in Imperialu imela sporedno polnomu v delavskem duhu. Noben demokratski ali republikanski politik ni prišel na del stresati svojih fraz, kar je na žalost dogajalo na mnogih drugih prireditvah naših društev. Glasbene točke in deklamacije so imele proletarski načaj. Tako je pravilno.

Potne stroške govorniku sta plačali društvi iz svojih blagajn.

Malo pred 10. uro zvečer

sem se vsebel v Uletov avto in

mladi tu rojen slovenski fant

Pajk me je odpeljal na postajo v Pittsburgh. Zjutraj sem

bil spet v Chicago.

Kmalu po tretji uri se je pričel spored slavnosti 25-letnice društva Prostost. Sedeži so bili postavljeni do sredoravn. Okupirali so jih večinoma člani mladinskoga oddelka. Drugi so stali. Spored je otvoril in ga vodil Frank Auguštin. Predstavil je ustanovitelje društva Jakob Verharja, N. Muršiča, Louis Tršnoviča in Chas. Zvonika. Orkester pod vodstvom J. Oswalda je zaigral koracično S. N. P. J. Sophie Jamnik je deklamirala Molekovo "Skoz mrak", Tillie Jamnik v angleščini pesem "To Labor", Josephine Jamnik Seliškarjev "Rudnik", in Frances Jerman "A Child Speaks". V imenu društva Lucky Star št. 716 je govoril v angleščini J. Miklavčič.

Ko me je predsednik Auguštin predstavil, sem si mislil: "Govori na kratko. Kajti dan je vroc in v dvorani še bolj. Vrh tega je tu mladinski oddelek številno zastopan, in kot znano, se člani teka oddelka ne brigajo mnogo za govor, pač pa rajše kramljajo med seboj."

V dvorani je bilo kljub temu ves čas sporeda dokaj mirno.

Dne 5. julija sem v družbi sodrovug Augustina in Uleta obiskal nekaj rojakov na Moon Runu. Bil sem prvič v tej naselbini in si ogledal tudi dom, ki je posest samostojnega društva.

Zvečer smo imeli na Imperialu shod. Uro pred pričetkom shoda smo dobili nevihito z nalirom. Treskanje je pokvarilo električne naprave, da je bila naselbina par ur brez razsvetljave. Udeležba je bila kljub temu prilična. Na takem shodu se da govoriti, ker pridejo ljudje res samo zato, da poslušajo, med tem ko je "žegnanje" pač "žegnanje", to se pravi, zabava v prvi vrsti. Poleg pisca sta govorila pravilno, in da je naša krivida, če ne najdemo pravih poti ter se vozimo dalj kot bi bilo potrebno.

Ob 3. popoldne je bilo pred dvorano društva "Prostost" št. 106 SNPJ že množica ljudstva. Dva policijista sta skrbela, da so prisilec svoje avte ekonomično "zasidrali". Predsednik društva Frank Auguštin me je vodil v shod spet na star znamci iz Canonsburga (Miklec, Koklič, Trčelj, Zigman in bržone nekaj drugih) in pa na Moon Runu. Predsedoval je Frank Auguštin. Vsakdo je imel priliko izraziti svoje mnenje. Poleg pisca sta govorila krivida, ki je prilepila v oči, da je žegnanje "žegnanje", to se pravi, zabava v prvi vrsti. Redke so priredebe, da se jih ne bude udeležili in bili so tudi na tej. Iz Canonsburga je bila večja skupina drugih. Zvečer je prišel tudi tajnik društva št. 138 John Troha, ki je bil popoldne na slavnosti SNPJ v Bridgeportu, O. "Ta pa je udeležba," je dejal. Moon Run se je odzval skoraj stodostotno. Jacob Ambrozich je bil spet živahnega točka družbe kot običajno. Naselbine Ambridge, Alliquippa, Bridgeville, Sygan, Cliff Mine, Cuddy, Midway, Burgettstown, Southville, Pittsburgh, Hays Bishop itd. so bile zastopane.

Gostom sta bili na razpolago dve točilnici in obe sta bili zelo "busy". Točaji so bili večinoma postavni fantje angleško poslujočega društva Lucky Star. Njegovi člani in članice so pomagale pri raznih delih. In dela je bilo res veliko. Ko je bilo priredeb po polnoči konč, si je marsikdo utrujen odahnih, vsi pa so bili veseli uspeha. Članice, ki so imeli v oskrbi kuhičko, so razpečale vso svojo zalogu. "Gulaž je bil izborn," je dejal. "Tega človeka moram peljati v Pensylvanijo." Fant pa se ni dal odpraviti. "Pa mi posodi 75¢, da za bom kupil druge. Plačbam dobit še jutri." Ali trgovec je takih odjemalcev navedel.

Frank Zaitz.

Zaposlitev pri javnih delih

Pri raznih javnih delih je zaposlenih v tej deželi okrog 544,000 delavcev.

ALI
je klub JSZ v vaši
naselbini ali društvo
Prosvetne matice

<p

Prihodnja konferenca
JSZ bo v S. N. D. na
St. Clair Ave.

Cleveland, O. — Prihodnje zborovanje zastopnikov klubov JSZ in društev Prosvetne maticice bo v nedeljo 12. avgusta 1934 v sobo kluba št. 27 v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave, v Clevelandu. O. Konferenca se prične ob 9. zjutraj.

Vsi klubki in vsa društva Prosvetne maticice naj izvijijo po enega ali več zastopnikov za konferenco.

Izmed važnejših točk dnevnega rada navajamo sledeče:

1. Prihodnji redni zbor J. S. Z.
2. Prosvetna matica.
3. Priprave za X. redni zbor JSZ.
4. Priporočila delegatom X. zobra JSZ.
5. Naša agitacija za časopis in na političnem polju.
6. Kulturne aktivnosti delavskih organizacij.
7. Volitve delegata za prihodnji zbor JSZ.

To so nekatere izmed točk, o katerih bomo razpravljali. Ker bo to zborovanje zelo važno, naj sodruži in somišljeniki poskrbe, da pride v nedeljo 12. avgusta v Slov. nar. dom čimveč zastopnikov. Tudi vse članji so dobrodošli in jih vabimo, da pridejo omenjenega dne v sobo kluba št. 27 v obilnem številu. — Louis Zorko.

Važna seja kluba št. 37

Milwaukee, Wis. — Apelat na člane in članice kluba št. 37, da se gotovo udeleže prihodnje seje, katera se vrši 12. julija ob 8. zvečer v načavnih prostorih. Na dnevnem redu bodo razne važne zadeve, med drugimi tudi volitve delegatov za bodoči zbor JSZ, ki se vrši 1.-3. sept. v Clevelandu. — Jacob Rozich.

PO KOTALJENJU GLAV V NACIJSKI NEMČIJI

(Nadaljevanje s 1. strani.)

sen. Ko se bo nemškemu kapitalizmu zazdelo, da je Hitler storil kar je mogel, ga bo vrgel in nadomestil z drugo vladu. Zdaj ni več tajnost, da je nemški kapitalizem podpira nacijsko gibanje od vsega začetka. Omenjena vodilna kapitalista sta se zavedala, da je glavna naloga "narodnega socializma" uničiti pokret, kateri je deloval za resnjeni socializem. Hitler je svoje glavno delo za kapitalizem dovršil. Opasne strokovne organizacije so uničene. Delavsko politično gibanje je izbrisano. Kljub milijonom nezadovoljnih delavcev je kapitalizem v Nemčiji v sedlu in jezdil brez strahu. Nacijski edini organizirana skupina — in poslednja "revolucija" v nacijskih vrstah je nov pomik v "konstruktivne" smernice kapitalističnega gospodarstva.

Hitlerjev režim je vsled terorja spet močno zasidran. "Iz dajalcev" v svojih vrstah je pomoril. Od svojih starih obljubovanj se je še bolj oddaljal in od narodnega socializma ni ostalo ničesar. Delavci v Nemčiji, srednji sloji in kmetovalci, ki se nasledili pisanim geslom blaznežev, strme. To je vse, kar si se enkrat upajo. Kajti če se pritožijo na glas, ali ako izrazijo svoje dvome o Hitlerju, ali se potrožijo zoper njegov režim, jih čaka kazan bodisi v koncentracijskem taboru, v ječi, ali pa na streliscu. Niti najmanjša zabavljica zoper vladajoče ni dovoljena v današnji Nemčiji. Za par kritičnih besed — in kazen je pet let zapora.

To stanje ne more dolgo obstati. Vera v Hitlerjevo "sajno odrešeniško poslanstvo" je razblinjena. V Nemčiji tisti, pod vulkanično plastjo delujejo radikalne struge. Socialisti se zatrdo nadejo, da je Nemčija bodočnosti edino njihova. Račune jim lahko prekrizajo komunisti, ki nadaljujejo s staro taktiko hujskanja v delavskih vrstah. Trenje misleči komunisti priporočajo Moskvi spremenitev taktike, ker je zločin žrtvovati stotisoč in milijone fašizmu ter kapitalizmu, ker v kominterni ne marajo sprave s socialisti in njihovo internacionalno.

Dogodki v Nemčiji so važno zgodovinsko poglavje sedanega časa. Njih potek priča, da je fašizem začasen pojavi, brez trajne zaslomitev v masi, brez sigurnosti za svojo bodočnost. In ob enem dokazujejo, da nemško ljudstvo silovito postreže demokracijo, ki mu je bila s silo odvzeta in jo zlajen je tako zlahka priborit nazaj.

Krvava politična drama v Nemčiji je zelo neprijetno dirnila tudi Mussolini. Padec Hitlerjevega fašizma v Nemčiji bi temeljito omajal tudi Mussolinijevga v Italiji, ki se itak vzdržuje samo s terorjem. Ko sta imela Mussolini in Hitler nedavno sestanek, sta se nedvomno med drugim vprašala, ali ima vladni sistem njuno sorte sploh kaj zanesljive bodočnosti. Ako sta stvar trezno premisli, sta morala priznati, da je njuno gibanje zdano samo na njunih osebah, torej začasno. Kaj potem?

Fašizem v Evropi je za delavstvo silno dragi zgodovinski poglavje. Ne samo, da je uničil delavstvo vse pravice, ampak brutalno začel svoje lastne organizacije, če postane preveč delavsko usmerjene.

Hitler je kljub vsemu storil delavstvu veliko uslugo. Vsled svoje nespretnosti je dokazal tudi naivnežem v delavskih vrstah, da je fašizem samo maska, pod katero se skrivajo sovražniki proletariata. Fašizem je koncentracija barbarizma v novi dobi, sovražnik civilizacije in pomik nazaj. Fašizem — Hitlerjev ali Mussolinijev — je orodje rabiljev in izkorisčevalcev. Zato je borba proti fašizmu najsvetjaša dolžnost razredno zadevnega delavstva.

Na slikah od leve na desno je Herman Goering, premier Prusije in eden glavnih pomočnikov Hitlerja. Drugi je Emil Robert Ley, "car delavsko fronte", rešekcionar in velik podpornik kapitalističnih interesov. Tretji je podkancelar Franz von Papen, ki je bil med svetovno vojno nemški čipjon v Zed. državah, potem dolgo let mogočen klerikalni politik, končno kancler Nemčije, ki je zgladil pot Hitlerju v vlado, in zdaj preganjajo vsled svoje "nepokorične" vo-

ditelju "tretjega cesarstva". V četrtem predelu slike je blazni minister "propagande in nauke" Joseph Goebbels, ki usmerja milijon 65,000,000 Nemcev po navodilih in po ukazih od zgoraj. Vsako drugo mišljeno je prepovedano in se lahko kaznuje s smrto. V petem predelu je predsednik "republike" feldmaršal Paul Hindenburg, ki je tako star, da ni niz več ne ve, kaj se dogaja v njegovi deželi, dočim ima med ljudstvom njegovo ime še vedno ma-

gnetično silo. Zadnji v vrsti je Adolf — Adolf Hitler, ki je s svojo morilno orgijo v svojih lastnih vrstah porinil bodalo v hrbot svojemu lastnemu gibanju. Nemčija se je jasno dokaz vrednosti demokracije. Njeno ljudstvo se je opipnilo s vrazami hitlerizma in danes žanje sadove svoje lahkovornosti. Ljudstvo — tisto ljudstvo, ki ustvarja budiši v industriji ali na poljih, je najbolj prizadeto. Preobrat v Nemčiji v doglednem času — kakriš je — je neizogiven.

Društvo št. 17. SNPJ
vabi na piknik

Piney Fork, O. — V nedeljo 29. julija priredi piknik društva 17. SNPJ. Vršil se bo na I. Jerebovi farmi v Noll. O. Društvo vabi članstvo SNPJ ter vse drugo naše občinstvo, da poseti to prireditve.

Društvo bo ob enem praznovalo 30-letnico SNPJ. — Plešalcem bodo igrale Bergantove hčere iz Power Pointa. Torej fin orkester. Na svidenje 29. julija! — Nace Ziemerberger.

OTO BAUER:

VSTAJA AVSTRIJSKIH DELAVCEV NJENI VZROKI IN POSLEDICE

(Nadaljevanje).

V vsakem izmed teh štirih slučajev naj bi stopilo delavstvo v splošno stavko.

O tem sklep strankinega zborna so bile obveščene mnoge. Spočetka je vse soglašalo s "štirimi točkami". Toda im dalje je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah nnožili glasovi nestrpnih, božajeljnih in borbenih: "Ne čajmo več! Kajti če je diktatura trajala, im bolj trdo so njeni odloki protiskali delavstvo, čim bolj je delavstvo spoznavalo, da je državni aparat medtem svoja vojaška sredstva krepil in obenem skušal bojno silo delavstva streli, tem bolj so se poobratili in strankinih sekcijah n

"Workers' Democracy"

By Norman Thomas

By letters and by word of mouth I am asked to distinguish my conception of workers' democracy, on the one hand from capitalist democracy, and on the other hand from the dictatorship of the proletariat or of the revolutionary classes. One writer thinks that no adjective ought to be put in front of democracy. To speak of workers' democracy or capitalist democracy is, he thinks, to speak of "hot ice cream". It's either democracy or it isn't democracy. Well, let's see. Capitalist democracy in its origin confined suffrage to men with property qualifications. Even today through poll taxes and other devices millions of Americans, white as well as colored, are disfranchised. Capitalist democracy was always a house divided against itself, democratic or partially democratic in the way it made political decisions but autocratic in industry. Capitalist democracy is based on a gross economic inequality, and history has proved a million times over that in the long run those who own the world will rule it. Hence we have our injunctions, our Sacco-Vanzetti and Mooney and Billings cases, our distortion of news, our coercion of workers.

To all this workers' democracy is opposed. It knows that true democracy must be industrial and economic, that it can only flourish in a society where production is for use and where collectively workers with hand and brain in farm and town own the great natural resources and tools which they need. In practice

in a critical or revolutionary period workers' democracy will not and should not permit power to remain in the hands of counter-revolutionary groups. It will not allow a civil service to be honeycombed by its opponents who will sabotage it as they in Germany. It will not if it has the strength allow a Juan March, as in Spain, to use his fortune for a counter-revolutionary party. Does that mean that workers' democracy is just another way of saying dictatorship of the proletariat? Logically many of us Socialists back in 1919 and 1920 were inclined to make an argument to this effect. Today my strong feeling is that as opposed to dictatorship we need to uphold the ideals of democracy. Mussolini and Hitler have made the name contemptible. No adjective will save it. Any dictatorship of the proletariat inevitably will be regarded as equivalent to the Russian party dictatorship. That dictatorship has done in the main a great job. I should think that given Russian conditions, some dictatorship was inevitable, but it is not all good. It has led to the establishment of a bureaucracy which may almost take the place of a ruling class. The struggle against the wrong type of bureaucracy is not yet won. That true and moving book, "Escape from the Soviets," by Tatiana Tchernavina (Dutton) shows what stupid brutality and tyranny a dictatorial bureaucracy may practice. It is no answer to this sort of thing to say that it is only a small minority who suffers. Moreover, the Russian

We have the "right to life, liberty and the pursuit of happiness" but the right is a phantom of the brain till we can transform it into bread, jobs, homes and security for the workers.

This And That From Cleveland

Jay Franklin writes in his "Young Men Go Political": "Read Marx, then throw him out the window". Such a verdict is hard to make if Marx is read well. —He's too big to dispense with thru the window; yet if it can be done, time passes fast when he hauntingly comes up the backstairs way and counsels "What did I tell you? You can dispute me, you may anathematize me, but try to contradict me."

The Socialist Party of Ohio has nominated for its Gubernatorial candidate John Sommerbarthe. He is the state convenor of the Continental Congress of Farmers and Workers and has done splendid service in this position. Incidentally, he is a practicing minister. This for once should end the religion against Socialism noise. With him we have a strong ticket. Now it's our bounden duty to get enough petitions filled with signatures so that our party can be placed on the ballot. The old

Socialists will not be grateful for a plan which will enable workers to produce profits for an owning group. What they want, and in the end the only thing that will solve the problems which Capitalism has created, is the social ownership and democratic management of industry. Nothing else will suffice for free-minded men and women. Any plan to use the government as a counterbalance to keep the tottering private profit system from falling is merely a new racket to perpetuate human slavery and parasitism.

Reading Labor Advocate.

Johnstown's Doings

A correction is hereby made that the mass meeting scheduled to take place at the Franklin Hall has been changed to the Moxham Slovene Hall, due to repairs of the hall at Franklin, which has been said. As has been announced in the Slovene columns, the meeting will be held Monday, July 16 at 7:30 P. M. Speakers will be Donald J. Lotrich, and Frank Zaitz. We urge both young and old to participate in this affair.

Our meeting date has also been changed to the 22nd of July, since our SNP Celebration falls on our regular meeting date. This time we will meet at the Moxham Slovene Hall at 2 P. M. It is important that you all attend as election of delegates to the JSF convention will be in order.

Comrade Jugg's article last week on the New Declaration of Principles was very good. I agree with her! We are yet too small to consider such tactics. Can't we have our old declaration as it is? It's purely Socialist. The New Leader carries very interesting arguments pro and con. Let us defeat the new Declaration!

According to reports Comrade Rak's agitational trip to the Slovene metropolis was fruitful. We hope that more enthusiasm has been stirred up among the youth since his visit there. They must have had an interesting discussion on the youth problem held there in the form of a symposium.

Frances Langerholz, Johnstown, Pa.

Zarja and Branch Picnic Sunday, July 15.

Zarja and branch No. 27 JSF are sponsoring their annual picnic Sunday, July 15, at Pintar's farm. Music for dancing will be furnished by Frank Barbile's orchestra. There will be plenty of entertainment for both young and old. The Zarja singers will also render a few selections. A truck will leave promptly at 12:30 from the Slovene National Home on St. Clair Ave. All friends and sympathizers are invited to spend Sunday, July 15, with us at Pintar's Farm.

The next meeting of the English Section of branch No. 27 will be held on Monday, July 16, at 8 P. M. All members are urged to attend and invite their friends.

Rose Sumrada, Cleveland, O.

The Hopeless Army

There are 16 million human beings on relief rolls in the United States but they do not include all who are receiving relief. One can only guess how many still have savings not yet exhausted and how many are getting aid from relatives. There are at least twenty or thirty millions without an occupation.

As we state, the police of capitalism have about concluded that many millions of jobless will be a permanent phase of capitalism. That is one reason why they are talking of various forms of insurance and hope to place some of this waste product on small plots of land.

Down all the stretch of history no social order was ever a more miserable failure. Every phase of the wreck is an argument for Socialism. —The New Leader.

Jay Franklin writes in his "Young Men Go Political": "Read Marx, then throw him out the window". Such a verdict is hard to make if Marx is read well. —He's too big to dispense with thru the window; yet if it can be done, time passes fast when he hauntingly comes up the backstairs way and counsels "What did I tell you? You can dispute me, you may anathematize me, but try to contradict me."

The Socialist Party here was asked to participate in the picketing of the injunctioned Cleveland File Company plant. The union, an A. F. of L. affiliate, intends to break the injunction while the company is resorting to court order to halt mass picketing. So far there has been mass picketing without any disorders.

We are working hard for our combined picnic of branch No. 27 JSF and singing society "Zarja" to be held Sunday, July 15, at Pintar's Farm. There will be dancing, races, games and plenty of refreshments for all that attend. Reserve Sunday, July 15, and spend it with your friends at our picnic.

Louis Jartz, Cleveland, Ohio.

THE "BLIND PIG"—1934

OUR ISSUE OF PRINCIPLES

By John Rak

I did not intend to give my opinion on the Declaration of Principles now before a referendum of the Socialist Party membership, but since this question has drifted into our English Page, I think it is important that we discuss it from all angles.

Comrade Lotrich's article last week gives us ten reasons why he, as a delegate at the national convention, voted for the new Declaration. He explains what it will accomplish and why it is good for the party. It is easy to write or think what it will accomplish, but to put those words and that thinking into actual practice is quite a different job. He also pans the "Old Guard" for their opposition to the Declaration and leads us to believe that their indifference towards it were not justified, whereas the various opinions pro and con on the NRA and A. F. of L. resolutions were. Such narrow-mindedness should not be displayed in the Socialist movement.

The Declaration of Principles, to my way of thinking, outside of a few poorly constructed paragraphs contains nothing new. What's surprising is that Socialists drafted up this document. Had some provocateurs or spies done the job, one could readily understand such paragraphs as: "They (the Socialist Party) will loyally support, in the tragic event of war, any of their comrades who for anti-war activities or refusal to perform war service, come in conflict with the public opinion or the law." James Oneal in the New Leader recently gave a good interpretation of what this paragraph means in the following words: "Whether the acts are wise or foolish, in accord with party decisions or not, the Declaration pledges support to those who commit them. The individual decides his course of action, not the party, and the party is to defend his course whatever it may be". Even the Communists know better than to allow their members such freedom which invites them nothing but trouble. And they are supposed to be more "revolutionary" and adhere to iron discipline.

While we are discussing the declaration of principles which will soon be voted upon for adoption our good comrades are saying a lot of things they ordinarily wouldn't. For instance, James Oneal, in the New Leader has said much about "blessed words". He says they are meaningless. Yet, he is willing to devote whole columns to something that is meaningless. That doesn't make sense. The whole thing hinges upon the fact that some of the younger and newer comrades have coined some of these blessed words and so comrade Oneal wants to ridicule them. But he'll gain very little from that. We also have people, among them some very devoted "old guardmen" who believe there isn't anything seriously wrong with the declaration except perhaps, some awkward phrasing, yet they are going to vote against it because they want to pacify both sides. That may not be the best logic. If there isn't anything wrong with the declaration the thing to do is to adopt it. And the greater the favorable count that much more weight it will carry.

For the best mixed metaphor of 1934, we should like to award a clove of garlic and a slightly worn super-ballon tire to a distinguished Republican orator of Westchester county, New York. "The Democrats," he said, "are snakes in the grass who are eating away the foundations of our ship of state."

—The New Republic.

Prize Winner

Looking Backward

The time will come, if humanity survives at all, when a president of the United States reviewing a naval parade will appear as strange and horrible as a Roman emperor watching a gladiatorial show.—J. H. H.

In Germany the Communists in their fight against democracy and Social Democrats helped to bring about the Hitler regime. They used "Bogus" Democracy to discredit it and today are paying the penalty. I agree with what comrade Frank Zaitz said in his Slovene article on Democracy last week "that after all, Democracy as bad as it is under the Capitalist system, is a thousand times better for the workers than fascist dictatorship".

There are few more disputed paragraphs in the Declaration which are not clear such as "Mass Resistance" and our procedure to take over the government. Comrade Jugg asked some pointed questions last week which should be answered if the Declaration is to mean anything. But as Zaitz says: "Big phrases and hot words, printed and otherwise will not build a revolutionary movement of power". So let's solve our problems from the bottom up; first get a strong mass movement organized and then talk about our power. As it is, and I mean this Declaration, it reminds me of a cart hitched before the horse.

SEARCHLIGHT

By
DONALD
J.
LOTRICH

bership in the Legion, however, have asked comrade Anderson to give his statement. That's fair. In the meantime, I do know that comrade Anderson local of the Legion is not only friendly but actually backing his candidacy for the legislature. The question is, can he do more good in or out of the Legion for the Socialist cause? But, we'll wait to see his statement.

It is not too early to start pounding away at our "Tenth Convention". We hope that the comrades in Cleveland will make an impressive event out of this convention so as make the whole affair a valuable propaganda event. And our branches everywhere are urged to make it certain that delegates are elected and sent to the convention. The Jugoslav Socialist Federation is the only progressive force on the political and educational field among our people in America. Let's assert ourselves. Let's make it equal to its assignment. Sometimes, one is inclined to feel that we too could do more than we do. Our Federation needs to gain more energy, more power, more influence. Can we rejuvenate some of the dormant spirit? Unless we do, we're in for a hard existence. We must discover new young talent, new willing workers, new comrades who will sacrifice time and energy and apply themselves to the cause. The only ray of hope comes from those who go around, John Rak, Nace Ziemerberger, Chas Pogorelec. We need someone in the field all the time.

MILLIONAIRES

Millions of down-and-outers oppose Socialism because "it would destroy individual initiative." This class of people are also strenuously opposed to "dividing up." Presumably they do not want to see their digits to become millionaires jeopardized. It is doubtful if history records any greater mass stupidity than this.

Published figures reveal that approximately 20,000 millionaires comprising one-sixtieth of 1 per cent of the population have a total wealth of about 80 billion dollars. They are collecting interest on the earning of all the people besides foreclosing on everything the people own.

It would be well to remember that this inhuman condition grew up under Republican and Democratic rule. Millions of people have "divided up" until they have lost their all. Socialism will give to each worker the full value of his labor.

W. L. Baldwin.

LO AND US

There is a move on foot to restore some of the land stolen from the Indians by way of title deeds, and let them hold it as communal property so they can't lose it again, which has our blessing and we're for it and all that, but why Indians alone? Haven't we poor white Americans got a right to the land they stole from us in the same way?

Of course, Socialism might wreck civilization but as capitalism has done such an excellent job along this line we will not waste time arguing the question.